

riat vil forslaget om at henlægge nævnets administrative og bevillingsmæssige forhold under Domstolsstyrelsen medføre, at det overenskomstansatte personale vil få Domstolsstyrelsen som ansættelsesmyndighed og Procesbevillingsnævnet og Domstolsstyrelsen som ansættelsesområde i stedet for som i dag Justitsministeriet med tilhørende institutioner. Det tjenestemandsansatte personale, herunder sekretariatschefen, vil ligesom det tjenestemandsansatte personale i Domstolsstyrelsen ud over Domstolsstyrelsen og Procesbevillingsnævnet fortsat have Justitsministeriet med tilhørende institutioner samt samtlige andre ministeriers departementer som ansættelsesområde.

Der henvises i øvrigt til bestemmelsen i § 26, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, samt bemærkningerne til denne bestemmelse.

Justitsministeriets Domstolsafdeling varetager i dag – ud over administrationen af domstolene – en række opgaver i relation til bl.a. skiftelovgivning, tinglysningsovgivning og retsafgiftsloven. Disse opgaver omfatter bl.a. konkrete afgørelser i forhold til borgerne og fastsættelse af generelle regler, herunder f.eks. bekendtgørelser og cirkulærer om tinglysning.

Disse opgaver er ikke et led i administrationen af domstolene, men har lighed med de opgaver, der på en række områder henhører under den øvrige del af Justitsministeriets departement, og som er kendetegnet ved, at der bl.a. træffes konkrete afgørelser i forhold til borgerne eller fastsættes generelle regler, der regulerer borgernes forhold.

Disse opgaver hører således ikke naturligt hjemme i Domstolsstyrelsen, der skal have til opgave at administrere domstolene. Domstolsstyrelsens bestyrelse bør derfor ikke belastes af opgaver, der i princippet ligger uden for det område, hvor der er et ønske om en særlig uafhængig administration.

Det vil som udgangspunkt heller ikke være rimeligt, at disse områder ikke varetages af en minister, der er ansvarlig over for Folketinget. Dette falder i tråd med overvejelserne i Domstolsudvalget, der finder, at det fortsat bør være ministeren, der har den almindelige kompetence til at fastsætte generelle regler med hjemmel i lovgivningen.

Det har derfor været nødvendigt at gennemgå de områder, der i dag varetages af Justitsministeriets Domstolsafdeling, med henblik på at vurdere, i hvilket omfang opgaver i forbindelse med oprettelse af en domstolsstyrelse skal forblive i departementet eller overføres til styrelsen.

For så vidt angår fastsættelsen af administrative regler finder Justitsministeriet, at det vil være rigtigt på nogle enkelte mere teknisk prægede områder at delegerer kompetencen til Domstolsstyrelsen. Det

drejer sig om regler, som retter sig mod organisationen af domstolene, og som i øvrigt forudsætter et indgående kendskab til domstolenes situation.

Det foreslås derfor, at Domstolsstyrelsen får kompetence til at fastsætte *generelle regler* vedrørende bl.a. tingsteder for landsretterne i nævningesager, tingsteder og åbningstider m.v. for byretterne samt vederlag til vidner, lægdommere og stævningmænd. Der henvises herom til bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 5, 24 og 25, og til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det forudsættes, at det også bliver Domstolsstyrelsen, der behandler sager, hvor der fremsættes krav om *erstatning i anledning af fejl* begået af personalet ved domstolene. Der foreslås ikke lovændringer i den forbindelse, idet denne kompetence må følge af, at Domstolsstyrelsen skal varetage domstolenes bevillingsmæssige og administrative forhold, herunder administrationen af domstolenes personale.

Efter *lov om voldgift i tvistigheder angående handel med dyr* er det justitsministerens opgave at beskikke overvoldgiftsrettens formand, der som udgangspunkt skal være fast dommer i en ordinær ret. Justitsministeren er endvidere tillagt kompetence til at ændre antallet af voldgiftsmænd i de enkelte voldgiftskredse m.v. Disse opgaver varetages i dag af Justitsministeriets Domstolsafdeling. Efter Justitsministeriets opfattelse bør dette område fremover henhøre under Domstolsstyrelsen, idet styrelsens tætte kontakt med domstolene vil lette arbejdet i forbindelse med udpegningen af dommere til dette hverv. Det skal i øvrigt bemærkes, at området ikke har stor praktisk betydning og ej heller indebærer meget store arbejdsopgaver. Der henvises herom til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4 og til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter *konkurslovens* § 164, stk. 1, beskikker justitsministeren fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandling. Denne opgave varetages i dag af Justitsministeriets Domstolsafdeling. Disse tillidsmænd udmeldes af retterne i de enkelte sager, og Justitsministeriet finder det bl.a. af den grund hensigtsmæssigt at delegerer beskikkelsen af tillidsmændene til Domstolsstyrelsen, som fremover vil have den tætteste kontakt til domstolene. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3 og til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det fremgår af *retsafgiftslovens* § 64, stk. 5, at den enkelte dommer ved afgørelser om beregningen af retsafgifter efter eget skøn kan vælge at indhente oplysninger og erklæringer fra justitsministeren. Justitsministeriet foreslår, at denne adgang til at indhente erklæringer fra Justitsministeriet ophæves, idet afgørelsen om beregningen af retsafgift er en ju-